

Характеристики мікробіоти людини в якості базиса клінічних практичних занять з хвороб кишківника при підготовці лікарів загальної практики-сімейної медицини на додипломному етапі

Рудіченко В.М.

Національний медичний університет ім.О.О.Богомольця

З метою удосконалення клінічних практичних занять з хвороб кишківника для лікарів загальної практики-сімейної медицини на додипломному етапі проводиться систематизація власного клінічного, викладацького досвіду та аналіз літературних джерел за останні 5-7 років. Результати нашого досвіду показали, що застосування характеристик мікробіоти кишківника, як частини мікрофлори організму людини, становить відповідний методологічний базис обґрунтування клінічних практичних занять з аналізом впливу різнонаправлених лікарських препаратів в залежності від можливої стійкості збудника. Зокрема, нормальна мікрофлора може бути резидентною (постійною), яка представлена мікроорганізмами, що постійно присутні в організмі людини, а також транзиторною (непостійною), яка тимчасово заселяє органи або системи. За місцем розташування поділяють мікрофлору таких ділянок (біотопів): шкіри, слизової оболонки рота, дихальних шляхів, травного тракту та сечовивідних шляхів. Кожна з цих ділянок мікрофлори виконує певні функції, які можна назвати життєво важливими. Під час вивчення зі студентами теоретичних аспектів проблематики увага спеціально акцентується на тому, що на слизовій оболонці кишківника представники мікрофлори знаходяться у вигляді двох форм – одна частина розташовується в просвіті органа (мікрофлора порожнин), інша, вкрита мукозним пристінковим матриксом, утворює біоплівку (пристінкова або мукозна мікрофлора). Завдяки біоплівці мукозна мікрофлора є більш стійкою до впливу несприятливих для її існування факторів. Зроблені висновки, що мікрофлора шлунково-кишкового тракту має найбільше значення для функціонування організму людини, оскільки саме в травному тракті (переважно в нижньому відділі тонкого кишківника та в товстому кишківнику) колонізація бактеріями є найзначнішою за кількістю та різноманітністю, а це буде впливати на ефективність застосованих лікарем первинної ланки медичних засобів.